

Czy sposób podawania pokarmu w warunkach sztucznych może wpłynąć na przeżywalność materiału zarybieniowego ryb łososiowatych w warunkach naturalnych?

Robert Czerniawski, Tomasz Krepski

Katedra Hydrobiologii, Instytut Biologii, Uniwersytet Szczeciński

Trening wylęgu ryb i narybku do pobierania żywego zooplanktonu w warunkach sztucznych, jest jedną z metod adaptacji młodych ryb łososiowatych do życia w ciekach. Wyniki doświadczeń wskazują, że trening wczesnych stadiów rozwojowych ryb łososiowatych w warunkach sztucznych, prowadzi do zwiększenia przeżywalności tych ryb po ich wsiedleniu do cieku. Zastosowany podczas treningu ryb żywy zooplankton, żywe larwy owadów, szczególnie ohotki, jako pokarm, w warunkach sztucznych, pozwala na osiągnięcie po zarybieniu wyższej przeżywalności niż w przypadku ryb karmionych podczas podchowu standardową paszą. Ponadto na wynik przeżywalności może mieć również wpływ nauka pobierania pokarmu z poszczególnych partii basenów podchowowych, aby przyzwycząić ryby do poszukiwania pokarmu w ciekach o różnych warunkach hydrologicznych.